

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτός ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Μεθ' ὅλα του τὰ προτερήματα τὸ ηλεκτρικὸν φῶς ἔχει καὶ τινὰ ἐλαττώματα, τῶν ὁποίων ἡ βλαβερότης καθίσταται εἰς ἐκείνους πρὸ πάντων ἐπαισθητὴ, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας των εἶναι διηνεκῶς ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς ἐπιδράσεις τοῦ ζωηροτάτου τούτου φωτός. Εἰς ναυτικούς, ὑπηρετούντας ἐν ηλεκτρικαῖς συσκευαῖς, καὶ ἄλλους τοιούτους ἐργάτας παρουσιάσθη πολλὰκις νόσος τις τῶν ὀφθαλμῶν, ὀνομασθεῖσα ἤδη ὑπὸ τινῶν ἰατρῶν „φωτογλεκτρικὴ ὀφθαλμία“. Τὰ συμπτώματα τῆς νόσου ταύτης εἶναι λίαν ἰδιωρῦθμον φύσεως. Ἡ ἐνέργεια τῆς νόσου ταύτης εἶνε κατ' ἀρχὰς ἐντελῶς ἀνεπαίσθητος εἰς τὸν ὕπ' αὐτῆς προσβληθέντα. Τὰ συμπτώματα παρουσιάζονται μάλιστα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου. Ὁ ἀσθενὴς ἀφυπνίζεται ὑπὸ σφοδρῶτατης ἀγληδόνος συνοδευμένης ὑπὸ δαφίλουδς δακρυροσίας. Ἡ φωτοφοβία τοῦ ἀσθενοῦς προσλαμβάνει ἐνίοτε ἐκτάκτως μεγάλην ἔντασιν. Τὰ ἐξωτερικὰ φαινόμενα τῆς νόσου εἶναι ἐξοίδησις τῶν βλεφάρων καὶ πλησμονὴ αἵματος ἐν τῷ κερατοειδεῖ χιτῶνι. Διὰ τοῦ ὀφθαλμοσκοπικοῦ κατόπτηρον παρατηρεῖται συρροὴ αἵματος ἐνίοτε δὲ καὶ νευρικὸς σφυγμὸς ἐν τῷ ἀγγεῖοις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος. Μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ἢ τὸ πολὺ μετὰ τρεῖς ὥρας κατευνασθῆναι ἡ σφοδρότης τῶν συμπτωμάτων τούτων καὶ ὁ ἀσθενὴς ἀποκοιμᾶται πάλιν ἡσυχῶς, ἀφυπνίζεται δὲ τὴν ἐπομένην πρωῖαν ὑγιᾶς· μόνον ἐλαφρὰ τις κόπωση τῶν ὀφθαλμῶν παραμένει εἰσέτι, ἀνάλογος πρὸς τὴν προερχομένην ἐκ μακρᾶς νυκτερινῆς ἀναγνώσεως. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἡ νόσος αὕτη παρουσιάζεται μόνον κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ὕπνου, οὐδέποτε δὲ ἐν ἐγρηγόρσει. Οἱ ἐργάται ἐκείνοι, οἵτινες ἐκδέχονται τὰ ὄμματα αὐτῶν εἰς τὸ ηλεκτρικὸν φῶς κατὰ τὴν πρωῖαν, προσβάλλονται ὑπὸ τῆς „φωτογλεκτρικῆς ὀφθαλμίας“ κατὰ τὸν μετὰ μεσημβρίαν ὕπνον, οὐχὶ δὲ κατὰ τὸν νυκτερινόν. Εἰ καὶ ἡ θεραπεία τοῦ νοσήματος τούτου ἐπέχεται πάντοτε ἀφ' ἑαυτῆς, οὐχ ἦττον ὅμως εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐξεύρεσις προφυλακτικῶν μέσων. Τὸ ηλεκτρικὸν φῶς, καὶ εἰς τοὺς μὴ διηνεκῶς εἰς αὐτὸ ἐκτεθειμένους, δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπιβλαβῶς· διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ μὴ παρατηρῶμεν ποτὲ κατ' εὐθείαν ἄνευ προφυλακτικῶν διοπτρῶν τὸ ζωηρὸν φῶς ηλεκτρικῆς λαμπάδος. Ἐν γένει δὲ πᾶν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν εἰσερχόμενον φῶς εἶνε βλαβερόν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐπανειλημμένως συνιστῶσιν ἡμῖν οἱ ἰατροὶ νὰ μετριάσωμεν τὴν ζωηρότητα τοῦ φωτός τῶν λυχνιῶν δι' ὑαλίνων ἢ χαρτίνων ἀλεξίφωτων.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ τῆς υγείας. Διεξοδικῶς τινὰ πραγματεῖαν περὶ τῆς σπουδαιότητος, ἣν ἔχει διὰ τὴν υγείαν τὸ ἡλιακὸν φῶς, συνέγραψεν ἐσχάτως ὁ ἐν Rostock καθηγητῆς Δρ. Οὐφφελμανν. Διὰ τῆς πραγματείας ταύτης ἀποδεικνύει μεταξὺ ἄλλων πολλῶν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός αὐξάνεται σημαντικῶς ἡ ποσότης τοῦ ἐκκρινόμενου ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ τοῦ προσλαμβανόμενου ὀξυγόνου ἐν τῷ ὀργανισμῷ, ὅτι δηλαδὴ ἡ μεταλλαγὴ τῆς οὐσίας ἐν τῷ ὀργανισμῷ γίνεται συντονωτέρα διὰ τῆς ἐπενεργείας τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐν σκοτεινοῖς χώροις φυλαττόμενα ζῶα προσλαμβάνουσι περισσότερον λίπος, τοῦδ' ὅπερ ὡς γνωστὸν εἶνε σημεῖον μικροτέρας μεταλλαγῆς τῶν οὐσιῶν τοῦ σώματος, τοῦτο δὲ γνωρίζοντες καὶ οἱ κτηνοτρόφοι ἐγκλείουσι τὰ σκευτὰ κτήνη εἰς σκοτεινοὺς σταύλους, ὅπως γίνωσι παχύτερα. Τὸ ἡλιακὸν φῶς αὐξάνει πρὸς τούτοις καὶ τὸ εὐερέθιστον τῶν νεύρων· ἐκτός δὲ τούτου ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος χημικὴν τινὰ ἐνέργειαν, ἐξ ἧς προέρχεται τὸ φαινὸν χρώμα τῆς ἐπιδερμίδος καὶ αἱ ἐφηλίδες ἧτοι τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου περνώματα. Τὴν ἐπενεργεῖαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαθέσεως τοῦ ἀνθρώπου δύναται ἕκαστος νὰ παρατηρήσῃ εἰς ἑαυτόν· ὁ ὑγιᾶς τοιλάχιστον ἀνθρώπος αἰσθάνεται ἑαυτὸν κατὰ τὰς εὐηλούς ἡμέρας εὐθυμότερον καὶ φαιδρότερον ἢ κατὰ τὰς συννεφώδεις, ἐνῶ τὸνναντίον οἱ νευροπαθεῖς καὶ εὐερέθιστοι ἀνθρώποι καθίστανται διὰ τοῦ ζωηροῦ μὲν φωτός μᾶλλον εὐερέθιστοι καὶ ὀξυθυμότεροι διὰ δὲ τοῦ ἀμυδροῦ καὶ ἰδία τοῦ κωανοῦ ἢ ὑποπρασίνοιο φωτός ἢ καὶ διὰ τοῦ παντελοῦς σκύτους ἡσυχώτεροι. Ἐτέρα ἰδιότης τοῦ ἡλιακοῦ φωτός εἶνε ὅτι μεγάλως συντελεῖ πρὸς καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος, διότι διὰ τῆς ἐπενεργείας αὐτοῦ τὰ φυτὰ εἰσπνέουσιν ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ἐκπέουσιν ὀξυγόνον. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀτμοσφαῖρα

ἀπαλλασσεται τοῦ δηλητηριώδους ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ προσλαμβάνει τὸ διὰ τὴν ζωὴν οὐσιωδέστατον ὀξυγόνον. Ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον τρόπον συγχρόνως συντελεῖ πρὸς καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος τὸ ἡλιακὸν φῶς, καθ' ὅσον δηλαδὴ ἐπιταχύνει τὴν δξύδωσιν τῶν ἐν τῷ ἀέρι ὑπαρχουσῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, θανατώνει ὠρισμένους τινὰς μικροσκοπικοὺς ὀργανισμοὺς (βακτηρίδια κ.τ.τ.), καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν πολλῶν εἰδῶν μικροσκοπικῶν μυκήτων. Παιδιά, τὰ ὅποια εἶναι ἠναγκασμένα νὰ μένωσιν ἐπὶ μακρὸν εἰς ἀνήλια δωμάτια, προσλαμβάνουσιν ὠχρὰν καὶ νοσηρὰν ὄψιν, ἧτις ὅμως ταχέως βελτιοῦται ἅμα ὡς τὰ παιδιά μετοικισθῶσιν εἰς εὐήλια, μεσημβρινὰ δωμάτια. Πρὸς τούτοις εἶνε ἀποδειγμένον ὅτι αἱ χοιράδες καὶ ὁ διαλείπων πυρετός (malaria) παρουσιάζονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τοὺς ζῶντας ἐν ἀνηλίοις χώροις, συντελουμένων ἐννοεῖται καὶ ἄλλων παραγόντων, οἷον τῆς ἀκαθαρσίας, τοῦ διεφθαμένου ἀέρος κτλ. Ἐπιβλαβὲς εἶνε τὸ ἡλιακὸν φῶς, μόνον ὅταν, ἦνε ὑπερμέτρως ζωηρὸν καὶ ἐπενεργῆ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος, διότι τότε δύναται νὰ ἐπενεργῇ μονομερῆ ἢ καὶ παντελῆ τύφλωσιν· διὰ τῆς ἀνταναντίαςσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς δύναται νὰ προσέλθῃ καὶ ταχεῖα τυφλότης. Εἰς τὰς βλάβας τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἢ μᾶλλον τῆς ὑπερμέτρου θερμότητος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων δυνάμεθα νὰ συγκαταριθμήσωμεν καὶ τὴν ἀστροβολίαν. Ἐν συνόλῳ ἕμωσ θεωρουμένη ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ τῆς υγείας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὠφελιμωτάτη καὶ εὐεργετικωτάτη.

Περὶ τῆς χειμερινῆς νάρκης τῶν χελιδόνων. Ὁ διάσημος Γάλλος φυσιοδίφης Lerron ὠμίλησεν ἐν τινι συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίοις Ἐταιρίας τῶν φυσιοδιφῶν περὶ τοῦ χειμεριοῦ ληθάργου τῶν χελιδόνων καὶ ἀπέδειξε τὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου δοξασίας τοῦ λαοῦ ὡς ἐν μέρει τοιλάχιστον ὀρθὰς καὶ βασίμους. Ὁ λαὸς δηλαδὴ δοξάζει ὅτι αἱ χελιδόνες δὲν ἀποδημοῦσιν ἐκ τῶν βορείων χωρῶν τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ παραμένουσιν ἐνταῦθα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐν καταστάσει ἀποναρμώσεως, ὅτι δηλ. μαρτυροῦσιν εἰς τὸν χειμερινὸν ὕπνον εἴτε τὴν φωνίαν. Ὅτι ἡ κοινὴ αὕτη γνώμη ἐβασίζετο ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων, ἀπέδειξεν ὁ Lerron παρουσιάσας εἰς τὸ ἐκκλητικὸν συνέδριον χελιδόνα ἐν χειμερινῷ ληθάργῳ διατελοῦσαν, ἣν εἶχεν εὐρὴ ἐν τινι ρωγμῇ παλαιοῦ τίνος τείχους. Ἡ γνώμη ὅτι πᾶσαι αἱ χελιδόνες, ἀντὶ νὰ ἀποδημῶσι πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, διαχειμάζουσιν ἐν Εὐρώπῃ ἐν καταστάσει νάρκης κεκρυμμένοι ἐντός κοιλωμάτων καὶ ρωγμῶν, ἐξελέγχεται βεβαίως ψευδὴς διὰ τῶν πολυχρήμων μαρτυριῶν ἀξιοπίστων ναυτικῶν, οἵτινες εἶδον πολλάκις χελιδόνας ἀγελήδων μεταναστεύουσας κατὰ τὸ φθινόπωρον διὰ τῆς μεσογείου θαλάσσης πρὸς τὴν Ἀφρικὴν· οὐχ ἦττον ὅμως ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Lerron, ὅτι τινὲς τῶν χελιδόνων ὑπολείπονται τοῦ μεγάλου πληθους τῶν ἀεροπόρων συντρόφων των καὶ καταλομβανόμεναι ὑπὸ τοῦ αἰφνιδίως ἐπέρχόμενου χειμῶνος, καταφεύγουσιν εἰς σκοτεινὰ κωλύματα ὅπως προφυλαχθῶσιν ὑπὸ τοῦ δριμυτάτου ψύχους καὶ περιπίπτουσιν εἰς τὸν χειμερινὸν ὕπνον, ἐκ τοῦ ὁποῖο ἅμα τῇ πρώτῃ πνοῇ τῆς χλιαρᾶς ἐαρινῆς αὔρας ἀφυπνίζονται καὶ ἀναζωγονοῦνται.

Νέον τρόφιμον ὑπὸ τὸ ὄνομα „Fromentine“ εἰσῆχθη ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ ὄνομα τοῦτο, πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν προταθὲν ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Dujardin-Beaumez εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς πρακτικῆς ἱατρικῆς, πυράγεται προδήλως ἐκ τοῦ λατινικοῦ frumentum, ὅπερ σημαίνει σίτος. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ σίτου παραγόμενον οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ εἶνε εἰμὴ ἄλευρον. Καὶ πράγματι ἡ „fromentine“ οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰ μὴ ἄλευρον, ἀλλὰ τοιοῦτον ὥστε διὰ τῆς μεγάλης ἀφθονίας ἀζώτου ἣν περιέχει ἐν τῇ συνθέσει του προωριεται νὰ παρέχῃ μεγίστας ὠφελείας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εἰς τὰ μικρὰ παιδιά. Τὸ μυστήριον ἔγκειται ἐν τούτῳ, ὅτι τὰ θρεπτικώτατα συστατικὰ τοῦ σίτου εἶναι τοσοῦτον στενωῖς συνδεδεμένα μετὰ τῶν ἀδέρων, ὥστε ἡ ἀεστικὴ τέχνη δὲν ἦτο εἰς θέσιν μέχρι τοῦδε ν' ἀποχωρῆσῃ αὐτὰ ἀπὸ τῶν πιτύρων. Ἡδὴ ὅμως διὰ τῶν νεωτάτων προόδων τῆς μυλοποιίας κατέστη δυνατὴ ἡ ἐντελής ἀποχώρισις τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ σίτου ἀπὸ τῶν περιττῶν. Ἐκ τῶν καθαρῶς θρεπτικῶν τοῦ σίτου συστατικῶν ἀποτελεῖται τὸ νέον τοῦτο ἄλευρον, τὸ ὀνομασθὲν Fromentine.